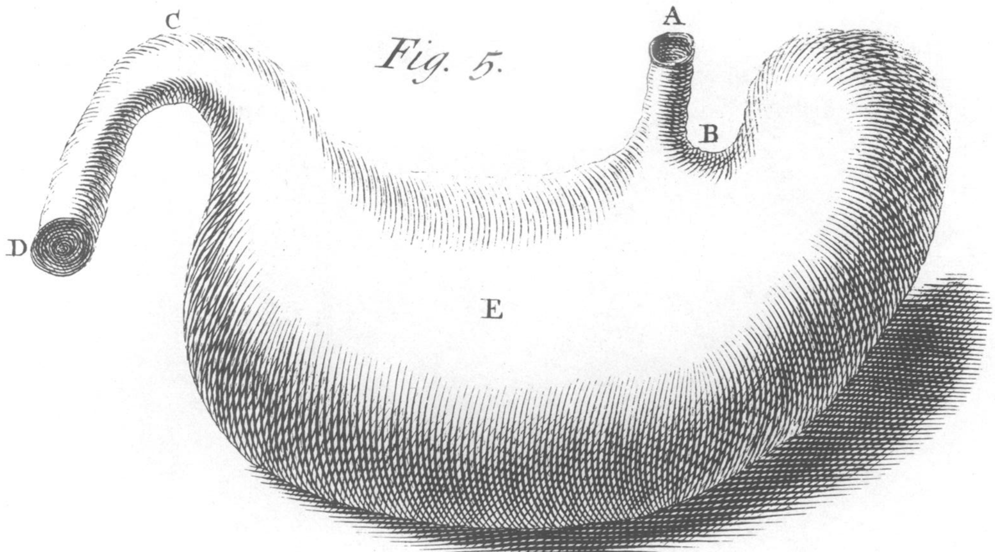


Fig. 5.
A
B
C
D
E
Fig. 6.
G
E
I
H
F
H
K
Fig. 7.
C
b
a
a
c

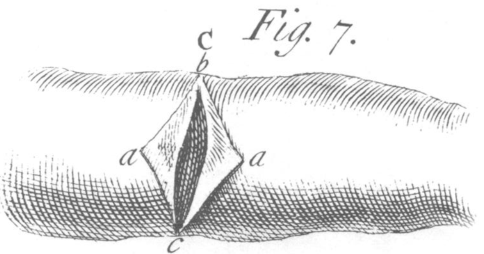


Fig. 7.

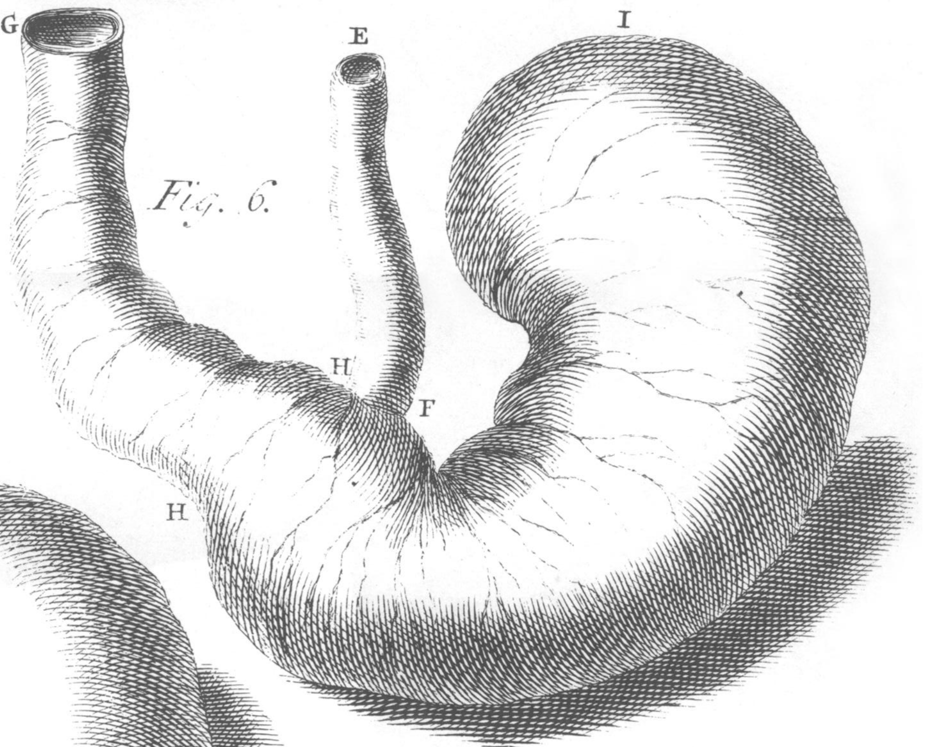


Fig. 6.

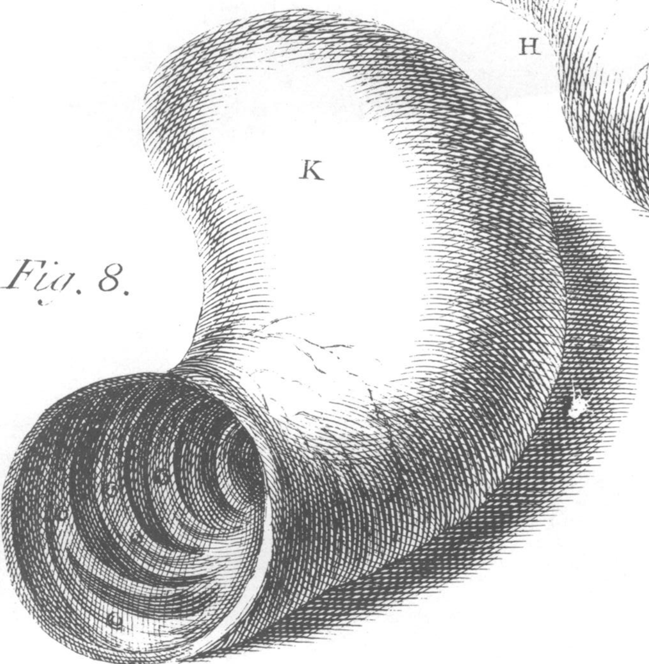


Fig. 8.

VII. *Muris Alpini Anatome.* *A* Joh. Jacobo Scheuczero, Tigurino, *M. D. R. S. S.*

RElictis abdominalibus musculis, aperto abdomine, in conspectum venit illico omentum pingue admodum, cujus tractus pinguedinosi vasis sanguiferis epiploicis intertexti pulcherrimum formant rete; sed est hæc omenti pinguedo concreta magis & compactior ea, quæ mox describenda venit, ac veluti emaciata, ut omninò judicare liceat, resorptas esse per hyemem durante somno fluidiores oleosi hujus liquidi partes per venam portæ, ut inservirent tum secretioni bilis, quâ vesica bilaria fuit admodum turgida, tum nutrimento ipsius corporis.

Ex utroque hypogastrii latere copiosissima conspicitur & laxioris, quàm illa omenti, consistentiæ pinguedo, quæ inde à renibus sese protendit ad inguen, formans veluti alterum, imò duplex omentum, quæ pinguedo, uti & illa mesenterii, quæ ductum intestinorum omnium comitatur, adest tum ad lubricanda viscera abdominalia, tum in succi nutritii amplum penuarium.

Ad duodeni latus pro more, imò ultra ejus curvaturam, sese protendit pancreas, idque valde extenuatum, in quo macilentiæ statu vidimus omnes alias corporis glandulas, speciatim eas, quæ musculis interjacent; in his animantibus tardissima est sanguinis circulatio, tardissimæ omnes corporis secretiones, nulla interim seri vel lymphæ, quæ tardam quidem, sed tamen successivam habet secretionem, revectio, ut tandem sanguis omni penè sero orbetur; hinc non mirum, quod

deficiente lympha secernenda, glandula pancreatis, & sic quoque aliæ debeant emaciari.

Aperto duodeno in conspectum prodit bilis spumosa, quæ ipsa indicat seri defectum.

In fœmella hac uteri cornua sese protendunt ad duos pollices Parisinos, tubæ pertenues filo vix crassiores ad $\frac{1}{3}$ pollicis, ovaria 2 lineas circiter longa, unam lata, alba, sub microscopio pellucida, cum prominentibus ovulis distinctæ diaphaneitatis.

Hepatis satis magni lobi sunt sex, & aliqui horum in duos veluti subdivisi per incisuram: Lobo infimo mediante membrana connectitur cum rene dextro.

Renes pinguedine toti sunt obsiti.

Renes succenturiati ad latus venæ cavæ supra emulgentes corpuscula sunt flavicantia tres circiter lineas longa vix dimidiam lata, hepar inter & renes conspicua; sed uti aliæ glandulæ, macilentæ.

Ventriculi structura est, uti in animalibus aliis prohibitis & carnivoris, simplex membranosa, licet hoc animal sit herbivorum, figura ejus extat litera *A*.

Singularis structuræ est fistula intestinalis in confinio intestinorum tenuium & crassorum.

Ingressus ilei in colon in diametro habet duntaxat tres lineas; colon è regione ilei 2 lineas. Sed quod incurvatur ibidem cœcum, est ex amplissimis, 2 pollicum in diametro. Memorabilis est valvula coli dicta, annuli ad instar rotunda, singularis prorsus structuræ. Exilis quippe admodum est.

Ingressus ilei veluti inter duas tunicas conniventes, ita ut nullus prorsus concedi possit excrementis ad intestina tenuia regressus. Et membranæ duæ, quæ mutuo occursu valvulam illam formant, rhomboidalis sunt figuræ. Adsunt præterea aliæ valvulæ conniventes annulares, & veluti in ramos protensæ tres quatuorve principales versus intestinum cœcum. Illustrat hæc

ob-

observatio egregie usum intestini cœci, quod in infantibus recens natis ordinariè est capacius. Inservit nempe id diverticuli loco excrementis per novem mensium decursum in intestinis colligi, nec per ea excerni solitis. Par hic est ratio animantium, quæ per hyemem integram in montium cavernis dormiunt. Nulla per illud tempus fit excrementorum egestio, & tamen non obstante hâc tardissimâ circulatione atque secretione, nullâve ciborum assumptione, collectio fit eorundem, quæ ne intestina utriusque generis infarciant nimium, amandantur ad cœcum, ibique ad usque vernum tempus manent; regressus autem ex eodem ad colon impeditur imprimis per valvulas ante descriptas. Structuram hanc intestinorum memoratorum integram oculis exhibet figura B ; valvulæ autem coli & aliarum conniventium fig. C. Ex myographia ea imprimis contemplanda duximus, quæ actiones hujus animalis distinguunt ab aliis aliorum. Immediatè sub cute crassus est & fortis musculus platysma myoides dictus, qui colli partem anteriorem & lateralem, imò & totum musculum masseterem fasciæ instar involvit. Ad ipsam usque articulationem humeri cum cubito se protendens labio tum inferiori, tum superiori inseritur, & motum frequentem pedum anteriorum flexorium simul & labiorum insigniter adjuvat. Hæc quippe Animalia cibos pedum anteriorum beneficio, veluti manibus apprehendentia, ori admovent, & terram illorum ope suffodiunt.

Glandulæ thyroideæ ad laryngis latera magnæ, haud dubiè ad irrigationem musculorum vicinorum, quorum usus admodum est frequens, quem ipsum in finem passim aliis musculis interjacent alia corpora glandulosa passim memoranda.

Sternohyoideus & sternothyroideus in ordinario sunt situ.

Fortiſſimus & tendinoſus valde eſt maſſeter, maximi in his animalibus uſus.

Fortiſſimus item depreſſor maxillæ inferioris digaſtricus, qui baſi oſſis hyoidis & ejus cornibus forti item tendine à proceſſu ſtyloide ortus in maxillam inferiorem ad mentum ferè uſque inſeritur, cujus venter anterior imprimis eſt craſſus & poſteriori quadruplo fortior.

Loco geniohyoidei externi adeſt ſtatim ſub mento maſſa carnea muſculoſa craſſa, triangularis inde à maxillæ inferioris concurſu, ſive angulo, ſeſe in quinque lineas lateraliter protendens, quæ maxillam inferiorem imprimis connectere videtur. Poſt hunc baſi linguæ inſternitur muſculus latus tranſverſis fibris carnoſis à maxillæ inferioris parietibus internis ortus, qui tum in mediam linguæ baſin, tum in os hyoides inſeritur; qui etiam ſupplere videtur geniohyoideum externum. Tenuis ille eſt & à ſubſtrato geniohyoideo interno, ſive genioglоſſo vix ſeparandus.

Styloglоſſus fortis quoque eſt muſculus, carnoſoque principio à proceſſu ſtyloide ortus in fortem deſinens tendinem.

Conſpicui valde ſunt muſculi cricothyroidei item h yrohyoidei.

Ad latera gulæ & aſperæ arteriæ glandulæ ſunt utrinque ad digiti ferè longitudinem protenſæ, quæ nonniſi elevata aſpera arteria & gula in conſpectum veniunt, & lubricandis his partibus inſervire videntur.

Fortis eſt muſculus rectus anticus major ejuſdem planè ſtructuræ uti in homine.

Ceratohyoides triangularis muſculus à cornibus oſſis hyoidis ortus in baſin ejus inſeritur.

Thy-

Thyroarytænoideus ſub ſphinctere gulæ conſpicuus ad id ſpeciatim inſervit, ut clangorem his animalibus proprium efficiat conſtringendo fortiter Arytænoideas cartilagines.

Muſculi pterygoidei ſunt admodum fortes.

Ad ſupra jam deſcriptum platyſma myodes adnotandum porro, portionem craſſam ſatis inſeri ſpinæ ſcapulæ, ſed quoque eidem muſculo tranſverſim implantari alium tenuem trapezio inſtratem, qui proin integer ex variis partibus coadunatus muſculus inſervit motui labiorum, flectendo cubito, levandæ ſcapulæ & antrorſum ducendis brachiis, quorum opera hæc animalia terram ſuffodiunt, aliaſque res ſuas peragunt.

Trapezius eodem prorſus modo ſe habet ut in homine.

Rhomboidis loco adeſt muſculus fortis ſub trapezio in conſpectum veniens, qui oritur non ſolum à ſuperioribus ſpinis vertebrarum dorſi, & inferioribus colli, ſed omnibus omninò ſpinoſis tranſcellibus vertebrarum colli, & inſuper ab occipite, ita ut ſcapalam non ſolum retrorſum moveat, ſed etiam elevet, ſicque patientiæ muſculum in actione ſua adjuvet.

Inſertio hæc rhomboidis in occiput obſervatur quoque in quadrupedibus aliis, & haud dubiè eum in finem adeſt, ut caput pronum pendens tanto melius ſuſtineatur.

Patientiæ muſculus tenui principio oritur ab apophyſi tranſverſa primæ vertebræ, & in principiom ſpinæ ſcapulæ inſeritur.

Hujus actionem adjuvat alius eodem principio ortus, qui ad finem ſpinæ dictæ inſeritur, qui duo proin junctim ſumpti totam ſcapulam attollunt.

Ser-

Serratum inter anticum majorem, qui eodem modo ſe habet uti in homine, & ſubſcapularem adeſt glandulosa caro magna & lata fortibus his muſculis lubricandis inſerviens.

Serratus anticus major non ſolùm dentatas habet origines à coſtis, ſed etiam fortes & craſſas propagines arceſſit à proceſſibus tranſverſis vertebrarum colli.

Aniſcalptor adeſt duplex unus alteri inſtratus, inferior & latior atque fortior dentatis veluti proceſſibus ab ipſis coſtis, imprimis inferioribus oritur, & inferiori ſcapulæ coſtæ in tranſitu firmiter annexus lata ſatis baſi humero uti in homine inſeritur, & præterea propaginem mittit tenuem ad ipſum olecranon, ita ut non ſolùm humerum retro deorſum trahat, ſed etiam cubiti extenſioni inſerviat.

Muſculi humeri infraſpinatus, ſubſcapularis, & rotundus uterque eodem modo ſe habent uti in homine.

Deltoides duplex eſt. Ea pars, quæ oritur à clavicula & acromio in flexuram cubiti inſeritur, adeoque non tam ad humeri, quàm ad cubiti muſculos pertinet; altera verò portio, quæ ab acromio & ſpina ſcapulæ oritur, exteriorem humeri ſitum obtinet in medium circiter humerum inſerta; hunc proin non ſolùm ſurſum movet, ſed & extrorſum abducit.

Coracobrachiæus tenuis eſt muſculus ejuſdem ſitus & uſus ut in homine.

Inter extenſores cubiti primus eſt tenuis, reliquiis faſciæ ad inſtar inſtratus, à coſta ſcapulæ ortus; ſequuntur duo alii fortes, quorum unus etiam à coſta ſcapulæ oritur, alter à ſuperiore parte humeri, qui aliquandiu progreſſi ſeſe uniunt & forti tendine in olecranon inſeruntur.

Sub his alius latet itidem fortis, qui à ſumma humeri parte ortus cum anconæo ſeſe unit.

Hic

Hic ipſe autem fortior & craſſior eſt, quam in homine, & exterius atque inferius humeri latus occupat.

Inter flexores cubiti biceps ejuſdem eſt ſtructuræ uti in homine.

Brachialis verò interni origo ſeſe protendit ad capitulum uſque humeri, & in ſuo progreſſu hic muſculus totam humeri externam partem veluti faſciatim ambit, & eodem loco uti in homine inſeritur.

Flexores carpi adſunt tres; Extenſores carpi tales ſunt, quales in homine.

Extenſores digitorum ſunt primò communis, qui in tres digitos priores inſeritur ab humero ortus. Secundus cubito deſcendens, in ultimum & penultimum inſeritur.

Adeſt & indicator ſ. extenſor indicis.

Pronatores ſe habent uti in homine.

Ex ſupinatoribus longus brevior eſt brevi, cæterum ejuſdem ſitus uti in homine.

Aliorum muſculorum deſcriptiones reſervamus in aliud tempus.

Figurarum Explicatio.

Fig. 5. A B. Gula, C D. Duodenum, E. Ventriculus.

Fig. 6. E H. Ilei portio, G. H. Coli portio, H F I. Cœcum omnia magnitudine naturali.

Fig. 7. *a a* Coli valvula, prorſus fere uti depingitur in homine, niſi quod fermè ſit rhomboidalis; *b c* Apertura Ilei in Colon.

Fig. 8. K. Portio Cœci, cujus ima pars eſt aperta versùs Colon, ut Valvulæ conniventes ramoſæ o o o in conſpectum veniant.

ERRATA.

Page 223. line 23. r. *Fig.* 2. ibid. lin. 31. r. *Fig.* 3.

FINIS.